

runt. Ridet tamen hoc somnium Cicero
 eo præsertim, quod ore radicem tenens
 loquitur draco, quod non posset etiam
 vir disertus: Et reuera, quis hoc audiens,
 non vel Medicum serpentem vel serpen-
 tium rideat Oratorem? Quid enim ma-
 gis in Demosthene miramur, quàm dum
 pleno lapillis ore perorantem legimus?
 veruntamen nihil non facile somnianti.
 A Regiis ad Ducum somnia transeamus,
 mox visuri quid Philosophi somnient,
 quid Poëtæ, Non in Parnasso (illa enim
 altior cura est) sed in lectulis suis sobriè
 ac duriter somnum capientes: Inde ad
 plebeiorem visa vertemus stilum, ne
 quod fortè genus hominum relinqua-
 mus. At ne quis forsitan miretur, quod
 in re quàm variam & fallacem diximus,
 & disturi sumus, tam diligenter insisti-
 mus, sciat quod apud egregios auctores
 sparsim omnia, sed apud somniorum ir-
 risorem Tullium, præterquàm quæ de
 somniis Cæsareis diximus, magna pars &
 præcedentium & sequentium scripta est:
 Non inutile præterea, nec superuacuum
 arbitramur, illustrib. exemplis rem cog-
 noscere, vnde prius effectum est, vt etiam
 doctos homines interdum somnia con-
 tur-

tur-